

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-27 У.19502/13
18.12.2013. године
Београд

Управни суд и то судија Биљана Тамбурковски Баковић, као судија појединац, решавајући по тужби тужиоца Ж. М. из П., С., ..., против тужене Владе Републике Србије, са седиштем у Б., ..., ради поништаја решења .... број: ..... од 18.11.2013. године, у предмету именовања председника и чланова привременог органа јединице локалне самоуправе, дана 18.12.2013. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

Тужба **СЕ ОДБАЦУЈЕ.**

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним решењем о именовању председника и чланова Привременог органа општине П. ... број: ..... од 18.11.2013. године, у Привремени орган општине П. именују се: 1) за председника – С. Ч., 2) за чланове: М. В., Б. П., М. П. и Ј. Ћ. (став I диспозитива); решење ступа на снагу даном ступања на снагу Одлуке о распуштању Скупштине општине П. и образовању Привременог органа општине П. (став II диспозитива); ово решење објавити у "Службеном гласнику Републике Србије" (став III диспозитива).

Тужилац, по наводима тужбе одборник СО П., у тужби наводи да је доносећи оспорено решење Влада повредила одредбу чл. 86. ст. 6. Закона о локалној самоуправи, јер није уважила изборне резултате за одборнике СО П. од 06.05.2012. године, који указују на обавезу да се у Привремени орган СО П. уврсти бар један члан Демократске странке која је освојила 11 мандата од укупно 30 мандата, што Влада није учинила доносећи решење о именовању председника и чланова Привременог органа општине П. У том смислу, Влада није водила рачуна о политичком саставу јединице локалне самоуправе, па самим тим није водила рачуна ни о вољи грађана, иако је на то закон обавезује. Из наведеног разлога предлаже да се оспорено решење поништи, и да се, у смислу одредбе чл. 23. ст. 2. Закона о управним

споровима, решењем одложи извршење и примена утужене одлуке.

У поступку претходног испитивања тужбе, Управни суд налази да тужба није дозвољена.

Наиме, одредбом чл. 12. и чл. 193. ст. 1. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, бр.98/06) прописано је да је државна власт ограничена правом грађана на покрајинску аутономију и локалну самоуправу, да право грађана на покрајинску аутономију и локалну самоуправу подлеже само надзору уставности и законитости, и да орган одређен статутом општине има право жалбе Уставном суду ако се појединачним актим или радњом државног органа или органа јединице локалне самоуправе онемогућава вршење надлежности општине.

Одредбом чл. 92. ст. 1. Закона о Уставном суду („Службени гласник РС“, бр. 109/07 и 99/11) прописано је да кад Уставни суд у поступку по жалби органа одређеног статутом аутономне покрајине, односно локалне самоуправе утврди да је појединачним актом или радњом државног органа или органа локалне самоуправе онемогућено вршење надлежности аутономне покрајине, односно локалне самоуправе, поништиће појединачни акт, односно забраниће даље вршење или наредити вршење одређене радње и одредити да се уклоне штетне последице.

Одредбом чл. 96. Закона о локалној самоуправи („Службени гласник РС“, бр. 129/07) прописано је да орган одређен статутом јединице локалне самоуправе има право жалбе Уставном суду ако се појединачним актом или радњом државног органа или органа јединице локалне самоуправе онемогућава вршење надлежности јединице локалне самоуправе.

Одредбом чл. 3. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, број 111/09) прописано је да у управном спору суд одлучује о законитости коначних управних аката, осим оних у погледу којих је предвиђена другачија судска заштита (став I); у управном спору суд одлучује и о законитости коначних појединачних аката којима се решава о праву, обавези или на закону заснованом интересу, у погледу којих у одређеном случају законом није предвиђена другачија судска заштита (став II); суд у управном спору одлучује и о

законитости других коначних појединачних аката када је то законом предвиђено (став III); одредбе овог закона које се односе на управни акт, примењују се и на друге акте против којих се може водити управни спор (став IV).

Одредбом чл. 16. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11) прописано је да суд у току целог поступка по службеној дужности пази да ли решавање спора спада у судску надлежност (став I); суд ће да се огласи ненадлежним, укине спроведене радње у поступку и одбаци тужбу, ако у току поступка утврди да за решавање спора није надлежан суд него неки други орган (став II).

У конкретном случају оспореним решењем Влада Републике Србије је именовала председника и чланове привременог органа јединице локалне самоуправе, након што је донела одлуку о распуштању скупштине те јединице локалне самоуправе. Полазећи од цитиране одредбе чл. 3. Закона о управним споровима, Управни суд налази да оспорено решење није управни акт, због тога што није у питању појединачни правни акт којим надлежни орган непосредном применом прописа решава о одређеном праву или обавези физичког или правног лица односно друге странке у управној ствари, нити је законом предвиђена оцена законитости тог коначног појединачног акта у управном спору. Оспорено решење јесте коначни појединачни акт у погледу кога је законом предвиђена заштита подношењем жалбе Уставном суду, будући да се тим појединачним актом, по наводима тужбе, онемогућава вршење надлежности општине, као јединице локалне самоуправе, која је прописана одредбом чл. 20. Закона о локалној самоуправи. Како Уставни суд није део судске власти у Републици Србији, већ судска власт припада судовима опште и посебне надлежности, сагласно одредби чл. 11. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр.116/08...101/11), већ је други орган, сагласно одредби чл.16. ст.2. ЗПП-а, то је Управни суд апсолутно ненадлежан за поступање у овој правној ствари, већ је за поступање надлежан Уставни суд, због чега се тужба има одбацити.

О захтеву за одлагање извршења оспореног решења, сагласно одредби чл. 23. ст. 2. Закона о управним споровима, Управни суд није одлучивао, будући да је, из напред наведених разлога, нашао да је предметна тужба недозвољена.

Са изложеног, на основу овлашћења из одредбе чл. 26. ст. 1. тач. 2. у вези са

одредбом чл. 3. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09), одлучено је као у диспозитиву решења.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 18.12.2013. године, III-27 У.19502/13

Судија
Биљана Тамбурковски Баковић,с.р.

ПОУКА О ПРАВНОМ СРЕДСТВУ:

Против овог решења може се поднети приговор посебном већу овог суда, у року од 8 дана од дана достављања решења.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

РС